



Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Podsekretarz Stanu
Anita Sowińska

DIŚ-V.0500.7.2026.AW
4380792.17939282.14491459
Warszawa, 26-05-2026

Dotyczy: odpowiedź na interpelację Posłanki na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Pani Katarzyny Osos (znak: K10INT17110).

Temat: funkcjonowanie otwartych strzelnic cywilnych w kontekście środowiskowym.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację Posłanki na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Pani Katarzyny Osos z dnia 18 maja 2026 r. w sprawie funkcjonowania otwartych strzelnic cywilnych w kontekście środowiskowym przedstawiam odpowiedź na wskazane pytania:

1. *Czy rozważane jest przywrócenie możliwości wykonywania pomiarów poziomu hałasu generowanego przez otwarte strzelnice cywilne w ramach laboratoriów GIOŚ/WIOŚ lub stworzenie jednolitego państwowego standardu takich pomiarów? Jeśli nie, co stoi temu na przeszkodzie?*

Na wstępie należy wyjaśnić, że zmiana brzmienia art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska¹ - zwanej dalej ustawą Poś, polegała na wykreśleniu Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (GIOŚ) z katalogu podmiotów, których pomiary mogą stanowić podstawę do wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu. Zatem, przed nowelizacją przepisu organy ochrony środowiska, posiadały takie same uprawnienia jak organy Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie wykonywania pomiarów hałasu, tj. zarówno przy wykorzystaniu własnych akredytowanych laboratoriów, jak i poprzez zlecenie takich pomiarów podmiotom zewnętrznym. Wykreślenie GIOŚ z katalogu podmiotów uprawnionych do wykonywania pomiarów na potrzeby wydania decyzji było uzasadnione znacznym obciążeniem organów Inspekcji Ochrony Środowiska obowiązkami pomiarowymi. Przed zmianą przepisów pomiary na potrzeby postępowań prowadzonych przez organy ochrony środowiska wykonywane były głównie przez GIOŚ. W praktyce prowadziło to do sytuacji, w której GIOŚ realizował pomiary dwukrotnie, zarówno na etapie ustalania konieczności wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, jak i po jej wydaniu, w ramach kontroli dotrzymania jej warunków. W ocenie Ministerstwa obecne rozwiązanie jest bardziej racjonalne, ponieważ ciężar wykonania pomiarów w celu ustalenia, czy dany podmiot powinien posiadać decyzję, został przypisany organowi właściwemu do

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 647 z późn. zm.

jej wydania. Doświadczenia ze stosowania obowiązującego brzmienia przepisu wskazują na pozytywne efekty tej zmiany. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez GIOŚ, zwiększyła się efektywność Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie realizacji pomiarów prowadzonych zarówno w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, jak i działań kontrolnych. Ze względu na powyższe, nie planuje się przywrócenia poprzedniego brzmienia przepisu.

W kontekście tworzenia jednolitego standardu pomiarów należy zauważyć, że obowiązujące regulacje przewidują mechanizmy zapewniające spójność podejścia pomiarowego. Podmioty korzystające ze środowiska oraz organy administracji, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy Poś, są zobowiązane do stosowania metodyk referencyjnych, o ile zostały one określone w przepisach. Dopuszcza się zastosowanie innej metodyki, pod ściśle określonymi warunkami. Metodyka referencyjna wykonania okresowych pomiarów hałasu impulsowego w środowisku pochodzącego z instalacji lub urządzeń została określona w załączniku nr 8 do rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji².

Standardy, jakie musi spełniać laboratorium przeprowadzające pomiary, aby uzyskane wyniki mogły zostać uznane za miarodajne, określa art. 147a ust. 1 pkt 1 ustawy Poś. Zgodnie z tym przepisem prowadzący instalację oraz użytkownik urządzenia są obowiązani zapewnić wykonanie pomiarów wielkości emisji, w tym pobieranie próbek przez akredytowane laboratorium w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności³, w zakresie badań, do których wykonywania podmioty te są obowiązane. Potwierdzenie akredytacji musi obejmować ten zakres pomiarów, do których wykonywania dany podmiot jest zobowiązany. Uprawnienia do przeprowadzania wskazanych badań mają charakter czasowy i wymagają bieżącej aktualizacji. Przekroczenie terminu ich obowiązywania skutkuje utratą ważności uprawnień, a tym samym brakiem możliwości wykonywania pomiarów w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami. Laboratorium posiadające akredytację Polskiego Centrum Akredytacji (PCA) na wykonywanie pomiarów daje gwarancję ich przeprowadzenia zgodnie z ww. metodyką referencyjną. Pomiary przeprowadzone w ten sposób stanowią wiarygodną podstawę do podejmowania przez właściwe organy działań w obszarze ograniczania uciążliwości hałasowych, w tym wydawania decyzji administracyjnych.

2. Czy Ministerstwo planuje podjąć działania celem wprowadzenia precyzyjnego terminu wdrożenia działań wskazanych w ramach wykonanego przeglądu ekologicznego m.in. wobec właścicieli otwartych strzelnic cywilnych, które mogą negatywnie oddziaływać na środowisko?

Należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 237 ustawy Poś, w razie stwierdzenia okoliczności wskazujących na możliwość negatywnego oddziaływania instalacji na środowisko, organ ochrony środowiska może, w drodze decyzji, zobowiązać prowadzący instalację podmiot korzystający ze środowiska do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego. Podkreślenia wymaga, że przepis ten odnosi się do samej możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania, a nie do jego faktycznego zaistnienia. Oznacza to, że dla zastosowania wskazanej regulacji wystarczające jest istnienie przesłanek wskazujących na potencjalne zagrożenie dla środowiska. Wnioski wynikające z przeglądu ekologicznego stanowią natomiast podstawę do potwierdzenia bądź wykluczenia istnienia takiego oddziaływania. W przypadku jego stwierdzenia, przegląd ekologiczny umożliwia podjęcie odpowiednich działań naprawczych. Kluczowe zastosowania przeglądu ekologicznego obejmują w szczególności kontrolę i weryfikację oddziaływania instalacji na środowisko,

² Dz. U. z 2023 r. poz. 1706.

³ Dz. U. z 2023 r. poz. 215.

stanowią podstawę do nałożenia dodatkowych obowiązków, a także służą wyznaczaniu obszarów ograniczonego użytkowania.

Organ ochrony środowiska może ograniczyć zakres przedmiotowy przeglądu ekologicznego, jak również wskazać metody badań oraz zakres wymaganych studiów. W konsekwencji zróżnicowanie terminów stosowanych przez starostów należy postrzegać jako naturalny efekt tej konstrukcji prawnej, a nie jako przejaw dowolności działania organów. Wprowadzenie jednolitego, precyzyjnego terminu mogłoby prowadzić do nadmiernego uproszczenia regulacji oraz nieuwzględniania specyfiki poszczególnych przypadków. W polskim porządku prawnym rozstrzygnięcia organów administracji publicznej wymagają rzetelnego uzasadnienia oraz mogą podlegać weryfikacji w trybie instancyjnym lub kontroli sądownoadministracyjnej.

Mając powyższe na uwadze, na chwilę obecną nie znajduje uzasadnienia potrzeba podejmowania działań zmierzających do wprowadzenia jednolitych terminów w tym zakresie.

3. Jakie inne działania w tym obszarze planuje wdrożyć Ministerstwo, aby wyjść naprzeciw oczekiwaniom mieszkańców i sprawić, by funkcjonowanie takich obiektów było mniej uciążliwe dla osób mieszkających w ich pobliżu oraz dla środowiska?

Wymagania w zakresie ochrony środowiska dotyczące budowy i użytkowania strzelnic zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 4 kwietnia 2000 r. w sprawie wymagań w zakresie ochrony środowiska dotyczących budowy i użytkowania strzelnic⁴. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów w tym zakresie sprawują organy ochrony środowiska oraz organy Inspekcji Ochrony Środowiska. Zgodnie z art. 115a ust. 1 ustawy Poś,

w przypadku stwierdzenia, na podstawie pomiarów własnych organu lub pomiarów wykonywanych przez podmiot obowiązany, że w wyniku działalności prowadzonej poza zakładem dochodzi do przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, właściwy organ wydaje decyzję określającą dopuszczalny poziom hałasu. Egzekwowanie wykonania tej decyzji należy do kompetencji wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy m. in. kontrola podmiotów korzystających ze środowiska w zakresie przestrzegania przepisów prawa, realizacji warunków określonych w decyzjach administracyjnych oraz prawidłowości prowadzenia pomiarów emisji i oceny ich wpływu na stan środowiska. W przypadku stwierdzenia naruszeń mogą być stosowane środki o charakterze represyjno-dyscyplinującym, w tym administracyjne kary pieniężne. Ponadto organ Inspekcji Ochrony Środowiska uprawniony jest do wydawania decyzji wstrzymujących działalność prowadzoną z naruszeniem wymagań związanych z ochroną środowiska lub warunków korzystania ze środowiska. Należy również podkreślić, że na podmiotach korzystających ze środowiska ciąży obowiązek identyfikacji oraz zapobiegania uciążliwościom związanym z prowadzoną działalnością. Obowiązek ten wynika z art. 6 ustawy Poś, zgodnie z którym podmiot podejmujący działalność mogącą negatywnie oddziaływać na środowisko jest zobowiązany do zapobiegania temu oddziaływaniu, a w przypadku braku pełnego rozpoznania jego skutków, do podjęcia wszelkich możliwych środków zapobiegawczych, kierując się zasadą przezorności.

Ponadto należy wskazać, że właściwie kształtowane planowanie przestrzenne stanowi istotny mechanizm ochrony środowiska, pozwalający na ograniczanie negatywnych oddziaływań już na etapie lokalizacji przedsięwzięć. W tym kontekście kluczowe znaczenie ma miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, który umożliwia organom

⁴ Dz. U. z 2000 r. nr 27 poz. 341.

samorządu terytorialnego uwzględnienie zarówno interesu publicznego, jak i oczekiwań mieszkańców, w tym poprzez wprowadzanie ograniczeń dotyczących lokalizacji określonych inwestycji.
W konsekwencji plan miejscowy stanowi skuteczny instrument zapobiegania konfliktom przestrzennym oraz realizacji zasady zrównoważonego rozwoju.

Jednocześnie informuję, że w celu wsparcia organów władzy publicznej, Ministerstwo Klimatu i Środowiska, prowadzi prace związane z przygotowaniem analizy obowiązujących uregulowań prawnych w zakresie ochrony środowiska przed hałasem generowanym przez wybrane obiekty sportowe, tj. tory wyścigowe oraz strzelnice sportowe, zlokalizowane w wybranych krajach. Ekspertyza ta będzie stanowić punkt odniesienia w dalszych pracach analitycznych lub legislacyjnych.

Z wyrazami szacunku

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ - podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.